

בית המשפט המחוזי בתל אב

תפ"ח 1075-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' מורדוף

בפני
 כב' השופטת שרה דותן – אב"ד
 כב' השופטת יהודית שיצר
 כב' השופט שאול שוחט
 בעניין: מ.י. פרקליטות מחוז ת"א – פלילי
 ע"י ב"כ עו"ד יעל הראל

המאשימה

נגד

משה מורדוף (עציר)
 ע"י ב"כ עו"ד טלי גוטליב

הנאשם

גזר דין

-

השופטת י' שיצר:

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בכתב אישום מתוקן בשנית, בעבירת חטיפה לשם ביצוע עבירת מין, לפי סעיף א' בנסיבות סעיף 377 א' (א) (7) (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בהפרת חוקית לפי סעיף 287 ב' לחוק העונשין.

מלכתחילה כלל כתב האישום גם אישום בעבירת ניסיון למעשה מגונה בכח בקטינה לפי סעיף 348(ב) בנס סעיף 345(ב)1), אך לאחר טענות מקדמיות לפיהן יש זהות בעובדות המהוות את שתי העבירות תוקן האישום ועבירה זו נמחקה.

--- סוף עמוד 1 ---

2. על פי כתב האישום בו הודה הנאשם, בתאריך 14.10.09 הוא הבחין בקטינה (ילדת 30.10.2002) צועדת כ לבניין ומיד גמלה החלטה בליבו לבצע בה מעשים מגונים. הוא עקב אחרי הקטינה עד שנכנסה לתוך ה. ומשהבחין כי נכנסת לתוך המעלית, נכנס אחריה ונותר איתה לבדו, בניגוד לצו פיקוח לפי סעיף 12 לחוק על הציבור מפני עברייני מין תשס"ו-2006 (להלן: "צו הפיקוח").

בשלב מסויים עצרה המעלית, אך כשהקטינה ביקשה לצאת, חסם הנאשם את דרכה, תפס אותה בידיו ממנה לצאת מהמעלית תוך שהוא מאיים עליה שאם תהיה ילדה טובה ותהיה בשקט לא יפגע בה. תוך כדי לחץ על כפתור המעלית לקומת המרתף, אולם המעלית עצרה בקומת הכניסה ולא ניתן היה לרדת באמצע למרתף. בקומת הכניסה תפס הנאשם בידה של הקטינה ומשך אותה בכוח ובניגוד לרצונה למרתף בעודה ו

ומתחננת לפניו שישחרר אותה.

לבניין נכנס אביה של הקטינה וכשהבין הנאשם כי קולות הבכי וזעקותיה נקלטו באוזני אדם אחר בבניין, נ לשחרר אותה.

3. כראיות לעונש, הגישה ב"כ המאשימה כתב אישום מתוקן הכרעת דין וגזר דין בתיק קודם וכן את פסק בערעור. כמו כן הוגשה הבקשה לצו פיקוח כנגד הנאשם, וזאת בעקבות הערכת מסוכנות שהתקבלה שחרורו מהכלא. וכן החלטה מיום 7.5.2009, בה הוטל על הנאשם צו פיקוח למשך 4 שנים בתנאים המפור בבקשה.

יצוין, כי בית משפט מחוזי גזר בזמנו על הנאשם 15 שנות מאסר, אך בית המשפט העליון הפחית את הת לעשר שנות מאסר וזאת בנימוק של כיבוד הסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים.

בטרם שחרורו של הנאשם מהכלא, הוגשה הערכת מסוכנות, בעקבותיה הפרקליטות הגישה בקשה לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין - תשס"ו - 2006.

בשל מסוכנותו, הוטל על הנאשם ב-7.5.09 צו פיקוח למשך 4 שנים בתנאים המפורטים בבקשה.

4. ב"כ המאשימה העלתה על ראש טענותיה את העובדה שהמעשה בו הורשע הנאשם בוצע כחמישה חודשים לאחר שחרורו מהכלא, שם ריצה עונש של עשר שנות מאסר, בגין ביצוע עשרה מקרים של עבירות מין בקט בני 6-11 וזאת למרות צו הפיקוח.

--- סוף עמוד 2 ---

העבירות כללו, בין היתר, מעשי סדום ואינוס. הנאשם נהג לארוב לילדים ברחובות, בחלק מהמקרים ה לפתות אותם לבוא איתו, ובחלקם גרר אותם בכח כדי לבצע את עבירות המין, כשהקטינים בוכים ומתחננו נפשם. בין היתר, הוא הפשיט אותם, החדיר אצבעות אל אבר המין, ובאחד המקרים החדיר את אבר המין של אחת הקטינות.

בא כח המאשימה עתרה להפעלת המאסר על תנאי שנגזר על הנאשם בתיק הקודם.

היא הייתה ערנית ללשון התנאי וכי לפי פרשנות דווקנית של הניסוח, העבירה נמצאת בסימן ז' ולא בסימן לחוק. אולם, הפרקליטה ביקשה לנקוט בפרשנות תכליתית, בהדגישה שהעבירה בה הורשע היא חטיפה ביצוע עבירת מין, אך כדי להבין מהי עבירת מין, יש לפנות לסימן ה'. לטענתה, מן הראוי להפעיל את הח שכן, הנאשם חזר באופן מדויק על תבניות המעשים בגינם הורשע בתיק הקודם, ובמיוחד באישום השמיני, חטף ילדה במעלית, וביצע בה עבירת מין.

במקרה דנן, הנאשם הודה כי התכוון לבצע עבירת מין, אך המזל הטוב מנע בעדו להוציא את זממו בשל לפועל, כיוון שהופרע על ידי אחר, ואין ספק שאלמלא כן, היה מבצע עבירת מין חמורה בהרבה.

עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי הסכנה הנשקפת מהנאשם לילדים היא מוחשית, שכן חזר וביצע את העו כשמאסר על תנאי רובץ עליו, וזאת לאחר שעבר טיפול בכלא ובהיותו בטיפול מחוץ לכלא. מכאן היא מבי להסיק כי אין דרך להתמודד עם הנאשם, כל ההתחשבות שבית משפט גילה כלפיו בעבר מוצתה ובמצב כיוו להעדיף את שלומם של הקטינים על פני הנסיבות האישיות של הנאשם ושיקולי השיקום שלו. היא גם הנ לתסקיר הנפגעת ועתרה לפסיקת פיצוי למתלוננת, ובמיוחד לצורך טיפול פסיכולוגי וזאת מעבר להשתת

מאסר ממושך והפעלת המאסר על תנאי.

5. ב"כ הנאשם הביאה כעדת אופי את אמו של הנאשם, אשר סיפרה על רצונו העז להשתקם, על כך שעמד הדרישות הטיפוליות ממנו, ועל כן ביקשה להסיק שהטיפול לא התאים לו. היא גם ציינה שהנאשם חשש נממעידיה חוזרת וביקשה לאפשר לו "קבלת טיפול נכון" ואפשרות לשיקום.

ב"כ הנאשם בחרה להתחיל טיעוניה בסוגיית הפעלת המאסר על תנאי. לשיטתה עבירת חטיפה לשם ביצוע עו מין נמצאת בסימן ז לפרק י ולא בפרק ה ולכן אין להפעיל את התנאי.

--- סוף עמוד 3 ---

עוד הוסיפה שעסקינן בעבירת כוונה או מטרה, אך אין מענישים אדם בגין כוונה או מטרה. לכן היא סבורה כי יש להתייחס לניסוח המילולי של התנאי, דהיינו, שיחול במידה ותבוצע עבירת מין כהגד בסימן ה.

ב"כ הנאשם ציינה שמלכתחילה, כתב האישום כלל הן עבירת ניסיון לביצוע מעשה מגונה, והן חטיפה ל ביצוע עבירת מין. בעקבות טענות מקדמיות שהועלו והתקבלו, בחרה המאשימה לתקן את כתב האישום, ב שהאישום יהיה חטיפה לשם ביצוע עבירת מין. בפועל, עבירת מין לא בוצעה, גם אם לנאשם הייתה כוונה לבצע אותה.

היא ציינה כי לא מצאה פסק דין בו מופיעה עבירת חטיפה לשם ביצוע עבירת מין כעבירה עצמאית. גם בפסק דינדר אותו הגישה ב"כ המאשימה, נוספו לעובדות החטיפה עבירות נוספות, ולכן למעשה אין תקדים למ שבפנינו.

משקל רב בטיעוניה מפנה ב"כ הנאשם אל העובדה שהנאשם היה בטיפול, אלא שכנראה קיבל טיפול ו מתאים. לדעתה, הטלת מגבלות על פדופיל בלי לתת לו כלים וללא טיפול משקם מחייב, איננה ראויה. גם ייגזר עליו מאסר ארוך, ללא טיפול, ימשיך להיות מסוכן.

לטענתה, הנאשם דן רוצה להשתקם. בתקופת מאסרו עשה כל שהציעו שירותי הטיפול בכלא וזכה להעו אלא שבחוף לא קיבל את הטיפול לו הוא זקוק, דהיינו טיפול כימי. היא גם הפנתה לעדות האם כי הנאשם ו בפניה חשש מפני השתלטות דחפיו. לגישת הסניגורית, הגם שצריך להשית על הנאשם מאסר בפועל, אי המקרה לעונש קיצוני, כמו כן מן הראוי לדעתה לאפשר לנאשם טיפול עוד בתקופת שהייתו בכלא ובעיקר ט כימי.

גם הנאשם עצמו השמיע דבריו, הביע צער על מעשיו, הדגיש שהוא יודע שמגיע לו עונש, אלא שבקשתו לעזור לו לקבל טיפול תרופתי.

דין ומסקנות

6. מעבר לחומרת העבירה אותה ביצע הנאשם כשלעצמה, עיקר החומרה לדעתי הוא בכך שהעבירה בוצעה קצר לאחר שחרורו מן הכלא שם ריצה תקופת מאסר ממושכת במהלכה אף עבר טיפול. העבירה בוצעה כ מאסר על תנאי וצו פיקוח תלויים ועומדים כנגדו, צו הפיקוח גם קבע כי עליו להתרחק מקטינים ובין היתר:

--- סוף עמוד 4 ---

”ב. איסור התחברות עם קטינים ואיסור שהייה לבד עם קטינים. ביחס לקטינים בני משפחה, יוכל הנאשם לשהות איתם בתנאי שבמקום יהיה נוכח בגיר נוסף המודע למגבלה. ג. הרחקה ממקומות ריכוז וכינוס יחודיים לקטינים כגון: גני ילדים, בתי ספר, תלמודי תורה, קטינות, מתנ”סים המפעילים חוגים לקטינים, גני גינות משחקים המיועדים לפעילות לקטינים וכל מקום נוסף בו קיים ריכוז של קטינים”.

בהחלטה למתן צו הפיקוח שניתנה ביום 7.5.09 התבססה כב' השופטת סוקולוב על הערכת מסוכנות הנאשם והיא קובעת:

”מחוות הדעת והערכת מסוכנותו של הנאשם, נקבע כי מסוכנותו בינונית-גבוהה לטווח

ארוך...”

והנה הנאשם עצמו הוכיח במעשהו בצורה הממשית ביותר כי מסוכנותו גבוהה. מסתבר, הנאשם לא נתרם מהט שקיבל בכלא וגם הטיפול שקיבל מחוץ לכלא לא עצר בעדו מלבצע את העבירה הנדונה. כאשר בעצם מעשיו מוכיח הנאשם את מסוכנותו הגבוהה, זאת, לאחר היקף כה משמעותי של טיפול שקיבל, אלא להגיע למסקנה, כי הנאשם חוזר לסורו.

ערה אני לטענתה של ב"כ הנאשם כי כאשר מדובר בפדופיל, דחפיו גוברים עליו, ועל כן רק טיפול כימי שיעזור לו.

ברור אפוא שגם היא מכירה במסוכנותו המתמשכת של הנאשם והיא תולה את כל יתרה בטיפול כימי בנאשם עצמו.

בנסיבות אלה, לא מובן לי מדוע הנאשם ומשפחתו לא דאגו כי יקבל טיפול כימי כשהשתחרר מהכלא. הדר מהמדינה שתשא באחריות בלעדית ובעלות טיפול זה גובלת בהתנערות מאחריות אישית. יתר על כן הנאשם המציא כל חוות דעת מקצועית לפיה הוא מתאים לטיפול כימי ומה הסיכויים כי טיפול כזה יועיל לו בן ובאיזה אופן יקבל את הטיפול. לנאשם היה די זמן לפנות לבעל מקצוע ולקבל חו"ד מתאימה.

--- סוף עמוד 5 ---

מכל מקום, ברור כי במצב שנוצר, יש להודות שנסיונותיו של הנאשם מלמדות כי אין מרפא לבעייתו. הש המרכזי בענישתו של הנאשם הוא הרחקתו מהציבור ככל הניתן כדי להגן על קטינים שהם הקור. הפוטנציאלים הבאים שלו.

במקרה דנן, מעבר לשיקולי גמול והרתעה, על בית המשפט לעשות ככל הניתן כדי למנוע סיכון לקטינים. עצם העובדה שאך במקרה לא הצליח הנאשם לבצע את זממו עד תום, אך ורק בשל הנתון המקרי שהופר ידי אחר, מלמדת שלא ניתן לסמוך לא עליו ולא על המזל בלבד. כאמור, בעברו של הנאשם 10 מקרים של עבירות מין בקטינים.

7. בית משפט שדן באותם מקרים, גזר עליו עונש מאסר על תנאי למשך 3 שנים כאשר התנאי הוא "שהנאשם יעבור בתקופה זו עבירת מין כהגדרתה בסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין התשל"ז-1977".

אכן, העבירה בגינה הורשע הנאשם ממוקמת בסימן ז' לחוק, ואילו סימן ה' דן בעבירות מין. אלא שהג העבירה בה הורשע הנאשם מכילה בניסוחה הכללה של עבירת מין וגם העונש מביא לידי ביטוי הח משמעותית בשל הנסיבה המחמירה.

כך העונש על עבירת חטיפה בלבד המפורטת בסעיף 369 הוא 10 שנות מאסר, ואילו סעיף 374 א' קובע כי חן

"לשם מטרה מהמטרות המנויות בסעיף 377א(א) או כדי להעמידו בכך באחת מהסכנות המנויות באותו ס דינו מאסר עשרים שנים". סעיף אחרון זה מפרט בסעיפי המשנה שלו נסיבות שונות המתייחסות לסכנות מוצא המחוקק חומרה ואחת מהן היא:

"377א. סחר בבני אדם

(א) הסוחר באדם לשם אחד מאלה או הסוחר באדם ומעמידו בכך בסכנה לאחד מאלה, דינו - מאסר עשרה שנים:

....

(7) ביצוע עבירת מין בו.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין דינו של עובר העבירה - מאסר עשרים שנים."

--- סוף עמוד 6 ---

מאחר שסימן ז' אינו מגדיר עבירת מין מה היא, משמע שהמחוקק לא התכוון להגדרה מיוחדת המוגבלת לסעיף זה, אלא לאחת מעבירות המין המנויות בסימן הדין בעבירות מין - הוא סימן ה לחוק. כל פירוש אחר מעקר את סעיף 377א(7) ומשאירו חסר משמעות.

יצוין כי בכתב האישום המקורי הועמד הנאשם לדין הן בעבירת נסיון לביצוע מעשה מגונה (המופיעה בסיני לחוק), והן בעבירת חטיפה לשם ביצוע עבירת מין. אין מחלוקת שאם היה מורשע הנאשם, עפ"י הודאתו לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של נסיון למעשה מגונה - עבירה בה הואשם בכתב האישום המקורי - התנאי בר הפעלה. משכך, לא צריכה להיות מחלוקת, כי יש להפעיל את התנאי גם כשהנאשם הורשע בעבירה לשם ביצוע עבירת מין, שכן יסודות עבירת הנסיון למעשה מגונה נכללים בעבירת החטיפה לשם עבירת מין, בנסיבות המקרה שבפנינו. ב"כ הנאשם היא שטענה טענה זו, כטענה מקדמית, לצורך צמצום האישום. בהחלטה בטענה המקדמית נקבע כי אכן שתי העבירות - מתבססות על מסכת עובדתית אחת ושו מגינות על אינטרס זהה, עבירת נסיון לבצע מעשה מגונה נבלעת בהגדרת החטיפה לשם ביצוע עבירת מין וע אין להעמיד לדין בשני הסעיפים (ראה החלטתנו עמ' 3 שורה 25).

ודוק, עבירת התנאי לא כוונה לסעיף ספציפי, לעבירת מין ספציפית, אלא לעבירת מין כהגדרתה בסימן ה' כ י. מאחר שאין מחלוקת כי מטרת החטיפה היתה לשם ביצוע עבירת מין (כך כתב האישום בו הודה הנאי ואין נפקא מינה איזו מהן, ברי, כי ההיקש מהפעלת התנאי לעבירת הנסיון יביא להפעלתו גם בעבירת החטיפה. גישה זו מתיישבת גם עם עקרונות השיטה המשפטית הנהוגה אצלנו, אשר ככלל נוקטת בדרך הפרי התכליתית. הפסיקה גורסת, כי גם במשפט פלילי יש לתת את הפרשנות אשר נובעת מהקשר הו האינטרסים שעליהם הוא בא להגן.

בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' רמי מוסא נפסק, כי:

"יש לתת למשפט הפלילי ולהגנות שבו את הפרשנות התכליתית.

זו לא פרשנות מצמצמת או מרחיבה אלא פרשנות ראויה המשקפת את הבנת המשפט הישראלי והחברה ישראלית, את מהותו של המשפט הפלילי וההגנות הנמצאות בו. יש לעשות זאת תוך התחשבות בערכי ובבסיסי, תוך דחיית הארעי והחולף".

--- סוף עמוד 7 ---

במקרה דנן, האינטרס המוגן הוא הגנה על קורבנות ובמיוחד קטינים, לא מפני חטיפה בלבד, אלא מפני חטיפה שמטרתה ביצוע עבירת מין. נסיבה זו היא שמקנה לסעיף את אופיו ואת מימד החומרה המיוחד עד כדי הכפלת העונש, ודירוגו ברף החומרה המיוחס לעבירות מין.

9. הפרשנות התכליתית מתיישבת עם הגישה הכללית של ביהמ"ש העליון לעניין הפעלת מאסרים על תנאי כפי שנקבעה בע"פ [בע"פ 624/75 גלאגל נ' מדינת ישראל, פ"ד לו\(2\)](#), 222, 224 על ידי כב' השופט שמגר (כתוארו אז):

"... כאשר קובע בית המשפט כי פלוני לא ירצה עונש מאסר אלא אם יעבור עבירה לפי סעיף מוגדר בחוק, הרי יופעל התנאי לא רק כאשר הנאשם יעבור מחדש עבירה זהה לזו שפורטה בתנאי, אלא גם אם יעבור כל עבירה אשר המעשה, הנסיון או המחדל המוגדרים בה כוללים את היסודות של העבירה המפורטת בתנאי".

חזרה על כך כב' השופטת פרוקציה בע"פ [1867/00 מדינת ישראל נ' גוטמן פ"ד נד\(3\)](#) 145, 150 :

"נקודת המוצא בענייננו הינה כי המבחן להפעלת מאסר על תנאי בהתייחס

בירה המאוחרת שנעברה אכן אינו טכני פורמאלי אלא ענייני מהותי.

כלומר, אם התנהגותו הפלילית של נאשם שבעטייה הורשע מקיימת הלכה למעשה ובאורח

מהותי את יסודות עבירת התנאי, כי אז יופעל התנאי גם אם אין מדובר בזהות טכנית בין

העבירות על פי מספרי סעיפי העבירות שבספר החוקים.

הטעם להלכה זו נעוץ במטרה העונשית שביסוד המאסר על תנאי, קרי התנאי יופעל אם הנאשם

חזר לסורו ועבר שוב את עבירת התנאי, כאשר למושג זה ניתנת פרשנות המבקשת לכלול בתוכו את

אותו סוג התנהגות אשר הענישה המותנית הקודמת התכוונה לאסור ואשר מפניו ביקשה

להרתיע".

במקרה דנן, לולא הופרע הנאשם במלאכתו היה משלים את ביצוע עבירת המין. גם הצלקות שהותיר הנאשם

בנפשה של הקטינה הן חותם בל ימחה. מתסקיר הנפגעת עולות התגובות הקשות של הקטינה וההשפעה על

המשפחה כולה, (לא אפרט מטעמי הגנה על צנעת הפרט) וכן הצורך של הקטינה בטיפול פסיכולוגי.

--- סוף עמוד 8 ---

לאור כל האמור אני סבורה כי בנסיבות העניין ראוי וצודק להפעיל את עונש המאסר על תנאי שהושת על

הנאשם כדי להרתיעו מביצוע עבירות מין שהרי ברי, כי הנאשם התכוון לבצע עבירת מין.

הנאשם בחר בקורבן תמים, ילדה רכה בשנים, שעד לאירוע זה לא פגש אותה ואשר הותקפה בכניסה לביתה,

תוך שימוש בכוח, רק משום שלגרסת הנאשם הוא התקשה לרסן את דחפיו ואלמותו.

וכך אמר בית המשפט בע"פ [9446/06 מדינת ישראל נ' יאיר בינדר](#) (לא פורסם):

"אכן, לציבור עניין מובהק לשקם את העברין ולסייע לו להיטיב את דרכיו, במיוחד באותם מקרים ש

מסתמן סיכוי ממשי להצלחתו של ההליך הטיפולי. ברם, זהו אחד משיקולים אחדים עליהם מצווה

המשפט לתת את דעתו, ולצדם ניצבות מטרות - ענישה שחשיבותן אינה פחותה".

בעניין הנאשם ראוי להדגיש שוב, כי לא היו תוצאות ההליך הטיפולי, ובכך חומרת המקרה, ולכן

למרות שמדובר הפעם רק בעבירה אחת, השיקול המרכזי הוא הרחקתו מהציבור כדי שלא יסכן

קטינים.

אשר על כן ובהתחשב בנסיבות המיוחדות של המקרה, אציע לחבריי לגזור על הנאשם :

- (א) עונש של 12 שנות מאסר מתוכם 10 שנים לריצוי בפועל ו-2 שנים יהיו על תנאי שהנאשם לא יבצע תוך 3 מיום שחרורו עבירה מן העבירות בהן הורשע וכן עבירת מין או עבירת אלימות מסוג פשע.
- (ב) כמו כן אני מפעילה את המאסר על תנאי בן 3 השנים שנגזר בתפ"ח 005186/99 על ידי בימ"ש המחוזי בתל אביב ואושר בערעור בבית המשפט העליון, באופן ששנתיים ירוצו במצטבר למאסרו הנוכחי ושנה בחופף לו. סך ירצה הנאשם 12 שנות מאסר בפועל שתחילתן מיום מעצרו ב-14.10.09.

(ג) הנאשם ישלם פיצוי לקטינה בסך 30,000 ש"ח.

--- סוף עמוד 9 ---

כב' השופטת דותן, אב"ד:
אני מסכימה.

שרה דותן, שופטת
אב"ד

כב' השופט שאול שוחט:

אני מסכים.

שאול שוחט, שופט

ההכרעה:

אשר על כן אנו גוזרים על הנאשם:

- (א) עונש של 12 שנות מאסר מתוכם 10 שנים לריצוי בפועל ו-2 שנים יהיו על תנאי שהנאשם לא יבצע תוך 3 מיום שחרורו עבירה מן העבירות בהן הורשע וכן עבירת מין או עבירת אלימות מסוג פשע.
- (ב) כמו כן אנו מפעילים את המאסר על תנאי בן 3 השנים שנגזר בתפ"ח 005186/99 על ידי בימ"ש המחוזי אביב ואושר בערעור בבית המשפט העליון, באופן ששנתיים ירוצו במצטבר למאסרו הנוכחי ושנה בחופף לו הכל ירצה הנאשם 12 שנות מאסר בפועל שתחילתן מיום מעצרו ב-14.10.09.

--- סוף עמוד 10 ---

(ג) הנאשם ישלם פיצוי לקטינה בסך 30,000 ש"ח.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום ד' כסלו תשע"א (11.11.10) במעמד הנוכחים

שאול שוחט, שופט

יהודית שיצר, שופטת

שרה דותן, שופטת
אב"ד

שרה דותן – 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

--- סוף עמוד 11 ---

-

תפח (ת"א) 1075-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א – פלילי נ' משה מורדוף

www.nevo.co.il

-